

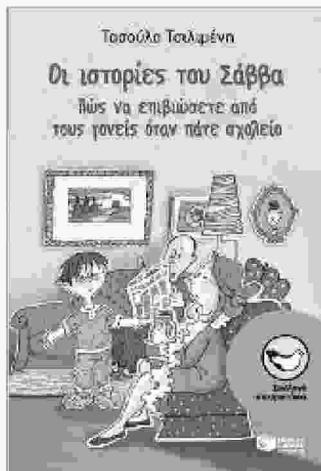
ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΤΣΙΛΙΜΕΝΗ «ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑ.
ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΤΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΟΤΑΝ ΠΑΤΕ ΣΧΟΛΕΙΟ»

Για παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, το νέο Βιβλίο της καταξιωμένης πανεπιστημιακού και συγγραφέως Τασούλας Τσιλιμένη, με τίτλο «Οι Ιστορίες του Σάββα». Πώς να επιβιώσετε από τους γονείς όταν πάτε σχολείο». Ο επικουρός καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Κώστας Μάγος, προσγειώνει το Βιβλίο, το θέμα του, τη γραφή και τη συγγραφέα με τη δική του οπτική. Χαρακτηριστικά, σημειώνει μεταξύ άλλων:

«Το νέο Βιβλίο κ. Τσιλιμένη που, όπως και στο σύνολό του το έργο της συγγραφέως, συνδυάζει την περιπέτεια με το κινύριο, τον ρεαλισμό με τη φαντασία, την πλοκή με τη συγκίνηση. Ένα Βιβλίο που απευθύνεται σε παιδιά, αλλά και όχι μόνο. Είναι το Βιβλίο: «Οι ιστορίες του Σάββα, πώς να επιβιώσετε από τους γονείς σας όταν πάτε σχολείο». Όπως φαίνεται και από τον τίτλο πρωταγωνιστής της ιστορίας είναι ο Σάββας, ένας εξάρχονος μαθητής που ξεκινά τη φοίτησή του στο Δημοτικό Σχολείο, αρά και τη σχολική του διαδρομή στην τυπική εκπαίδευση. Το Βιβλίο περιλαμβάνει τρεις επημέρους ιστορίες του Σάββα: Την πρώτη μέρα στο σχολείο, που περιγράφει ακριβώς αυτό που λέει και ο τίτλος, δηλ. την εναρκτήρια ημέρα της σχολικής ζωής, μια μέρα που συνήθως δεν την ξεχνάνε ούτε τα παιδιά ούτε οι γονείς. Η δεύτερη ιστορία είναι η ζωγραφιά του Σάββα που εστιάζει σε μια ζωγραφιά που προσπαθεί να κάνει ο πρώας και τις παρεμβάσεις των γονιών του, ενώ η τρίτη ιστορία με τίτλο: Ευτυχώς που υπάρχουν οι φερές, περιγράφει μια εκπαιδευτική εκδρομή της τάξης του Σάββα. Σ' αυτήν την τρίτη ιστορία πρωταγωνιστής εκδός από το Σάββα και τον φίλο του τον Μάκη, είναι και το προσφιλές έντατο, η ψειρά, ανεβάζοντας κατακόρυφα τόσο την πλοκή όσο και το κινύριο της ιστορίας.

Στις ιστορίες του Σάββα, πώρες εκτός από τον ίδιο είναι και οι γονείς του. Οι γονείς που αγνοούν για τον Σάββα, φοδουντά, συμψωνούν, διαφωνούν και φυσικά παρεμβαίνουν, παρεμβαίνουν, παρεμβαίνουν δυσκολεύοντας τη ζωή του Σάββα ο οποίος παρά τους παρεμβατικούς γονείς φαίνεται να είναι ένα φυσιολογικότατο και ώριμο παιδί, τόσο ώριμο που προσπαθεί να κατανοήσει τις υπερβολικές αντιδράσεις των γονιών του, να καταλάβει τις αγωνίες

τους. Οι ιστορίες του Σάββα είναι ιστορίες που περιγράφουν τρεις διαφορετικές μέρες του Σάββα στην Α' τάξη του Δημοτικού Σχολείου. Τρεις ιστορίες όπου κάθε μικρός αναγνωστής (το Βιβλίο προτείνεται για παιδιά από 6 έως 10 ετών και πάνω) θα αναγνωρίσει τη σχολική καθημερινότητα, θα ταυτιστεί πολλές φορές με τις σκέψεις και τις πράξεις του ήρωα, θα μοιράστει τις αγωνίες και τους προβληματισμούς του.

Η δινατότητα ταύτισης τους αναγνώστη με τον ήρωα ή τους γηράες αποτελεί ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά ενός επευχημένου παιδικού Βιβλίου. Και οι ιστορίες του Σάββα, όπως και όλα τα προηγούμενα Βιβλία της κ. Τσιλιμένη διαθέτουν όλα τα χαρακτηριστικά ενός εξαιρετικού παιδικού Βιβλίου. Ένας Βιβλίου που κρατά αμείωτα το ενδιαφέρον του αναγνώστη λόγω την πρωτότυπη πλοκής, που ευκαρίστει και διασκεδάζει λόγω του στοιχείου του κινύριο που περισσεύει στην ιστορία, που κυρίως προβληματίζει τους μικρούς αναγνώστες χωρίς να θέφει στην παγίδα του διδακτομού, ενώς Βιβλίου που μέσα από την ιστορία του διατρέχει με τρόπο ευαίσθητο πολλά και διαφορετικά θέματα

της σύγχρονης παιδαγωγικής. Κι ας δούμε κάποια από τα θέματα που θίγει το Βιβλίο.

Κυριόχρο θέμα και στις τρεις ιστορίες είναι ο ρόλος των γονών και ο θεμέλιος παρέμβασή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Οι γονείς του Σάββα είναι οι κλασικοί περίπτωση γονιών που λόγω της αγωνίας και του φόβου του μη συμβεί κάτι στο παιδί τους, μήπως και οι καταστάσεις δεν εξελιχθούν όπως οι ίδιοι ποτεύειν όπως πρέπει να εξελιχθούν παρεμβάσεις. Παρεμβάσεις που πάντα στον ίδιον την ζωγραφίζουν οι ίδιοι τη ζωγραφιά που ζητά ο δασκάλα να κάνουν σε μαθήτες και που ο ώριμος Σάββας την κολλά πάνω στο ψηφείο γράφοντας „μαμά και μπαμπά“, ενώ στα συνέπεια κανεί μόνοι που η ζωγραφιά που ο ίδιος θέλει. Ένα δεύτερο ομοταπτικό θέμα που θίγει το Βιβλίο είναι η μετάβαση από το Νηπιαγαύειο στο Δημοτικό Σχολείο. Η πρώτη ιστορία του Βιβλίου αφορά την πρώτη μέρα του Σάββα στην πρώτη Δημοτικού και μέσα από αυτήν φανερώνεται η συναποθηματική φόρμαση όλης της οικογένειας για την προσαρμογή στο νέο σχολικό περιβάλλον. Η προσαρμογή αυτή είναι επίσης ένα τεράστιο θέμα στη διεθνή παιδαγωγική Βιβλιογραφία, αναδεικνύοντας τον καθοριστικό ρόλο του σχολείου και του δασκάλου/δασκάλας που θα υποδεχθεί το παιδί, αλλά και τη προετοιμασίας που έχει γίνει τόσο στο Νηπιαγαύειο όσο και στο σπίτι. Στην περίπτωση του Σάββα όλα εξελίσσονται θετικά, αφού η γλυκύτατη δασκάλα τα υποδέχεται με μια πλήτια χαμόγελο, έχει διαμορφώσει την τάξη ώστε να θυμίζει το περιβάλλον του Νηπιαγαύειου και ξεκινά τη γνωριμία με μαρκαδόρους και ζωγραφιές.

Ένα τρίτο πολύ ενδιαφέρον στοιχείο που ξευλίγεται μέσα στην ιστορία είναι η έμμεση αναφορά στην κοινωνικοποίηση των παιδιών, στην επιλογή των φίλων, της παρέας, στην ανάπτυξη των διαπρωτικών σχέσεων και των συναποθηματικών αντιδράσεων που τις συνοδεύουν. Στην τρίτη ιστορία του Βιβλίου, όπως ο Σάββας ανακαλύπτει ότι ο «κολλότ» του ο Γιώργος δεν θέλει μαζί τους στην εκδρομή, είναι έτοιμος να βάλει τα κλάματα, θέλει να μην πάει και αυτός, αντιδρά, θυμώνει. «Με κατεβασμένο το κεφάλι και βλέμμα κολλημένο στην πλάτη του μπροστινό καθίσματος άρκει να μασά και να δαγκώνει το κορδόνι της κουκούλα του», γράφει η συγγραφέας, δίνοντας μια εξαιρετική ει-

κόνα του απογοπτευμένου Σάββα και συγχρόνως μια εικόνα για το πόσο καλά φαίνεται να ξέρει η ιδιαίτερη παιδική φυσική, τόσο ως έμπειρη παιδαγωγός όσο και ως μητέρα. Όμως και ως έμπειρη αναγνωστρια και συγγραφέας της παιδικής λογοτεκνίας ξέρει ότι η εικόνα αυτή δεν μπορεί να κρατήσει πολλά, πρέπει να αναπτυσσεί, πρέπει να δοθεί μια θετική λύση που θα αποτελέσει θετικό πρότυπο για τους μικρούς αναγνώστες και έτσι, ασφαλώς προχωρά στην ιστορία την παρούσια του μοναδικού φίλου του Σάββα από την εκδρομή αποτελεί τελικά ευκαιρία για να γνωριστεί με έναν άλλο συμμετοχής του, να βρει τρόπο να επικοινωνήσει και να δημιουργήσει μια καινούρια φίλη ώστε να υπάρχει θετική εξέλιξη στην κοινωνικοποίηση του μικρού πώρων.

Η συγγραφέας με πολλή προσοχή αποφέυγει τα στερεότυπα των γονεϊκών ρόλων όπου εύκολα πέφτουν πολλά παιδικά Βιβλία. Έτσι, στη συγκεκριμένο Βιβλίο η αγνοία του πατέρα και της μητέρας για το παιδί τους είναι κοινή, ο πατέρας είναι έξισσος τρυφερός και συμμετοχικός στις διαδικασίες, ασχολείται και εκείνος με την προετοιμασία του πρώιμου ή με το βραδινό μπάνιο του μικρού Σάββα.

Παράλληλα με την αποφύγηση των έμφυλων στερεότυπων οι ιστορίες του Σάββα διαθέτουν και μια διαπολιτισμική διάσταση, η οποία φαίνεται στη δεύτερη ιστορία του Σάββα ήδη διαπολιτισμική. Επομένως στην πρώτη ιστορία του Σάββα μέσα από τη συζήτηση που αναφέρεται να γίνεται στην τάξη για τις γειτονίες του καρσμού. «Η δασκάλα είπε ότι υπάρχουν πολλά χαμόγελα, έχει διαμορφώσει την τάξη ώστε να θυμίζει το περιβάλλον του Νηπιαγαύειου και ξεκινά τη γνωριμία με μαρκαδόρους και ζωγραφιές». Οι γειτονίες του καρσμού είναι ένα από τα πενταεφέροντα διαπολιτισμικά πρότζεκτα που προσφέρονται για τη διαπολιτισμική ευαίσθητοποίηση των παιδιών ιδιαίτερα των πρώτων τάξεων του Δημοτικού.

Επισημαίνω ότι το Βιβλίο της κ. Τσιλιμένη, αν και απευθύνεται σε μικρά παιδιά, θα ήταν καλό να διαβαστεί και από γονείς, αλλά και από εκπαιδευτικούς και υπωφύλων εκπαιδευτικούς. Η εικονογράφος κ. Τέττη Σάλου, μια από τις πλέον έμπειρες και καλές Ελληνίδες εικονογράφους έδωσαν μια άλλη διάσταση στην ήρωα και στη σκηνογραφική θέση της ιστορίας. Οι εικόνες της ίση μόνο αναδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο την περιπέτεια και τα στοιχεία του Βιβλίου, αλλά είναι εικόνες με άποψη, με κινύριμο, με ευαισθητία, εικόνες που προβληματίζουν από μόνες τους.